« Tarafsız Devletlere Selâm! »

Askerî Bloklar dışındaki 58 Devletin 2. konferansına T.İ.P. nin telegrafı

Türküye İşçi Partisi adına Genel Başkan Mehmet Ali Aybar Kahire'de toplanan tarafsız devletler konferansına aşağıdaki tel yazısını göndermiştir:

«Askerî blokların devamlı bir savaş tehlikesi teşkil ettiğine inanan, silâhlanma yarışının yükünü emekçi kütlelerin taşıdığını bilen ve bizler gibi gelişmemiş milletlerin felâket ve iztirapları kaynağının Emperializm ve Sömürgecilik olduğu bilinciyle hareket eden Türkiye İşçi Partisi adına, tarafsız devletlerin ikinci Konferansını kardeşçe selâmlarım.

Bu Konferansın toplanması bile ileriye doğru büyük bir hamledir, Konferansa tam bir başarı dilerim.

Türkiye İşçi Partisi
Genel Başkanı
Mehmet Ali Aybar

YIL : 1 SAYI : 17
25 KURUŞ
9 Ekim 1964
Cuma
Adres : Ankara Caddesi
No. 54 - İstanbul
Telefon : 27 15 88

EMEKÇİ

haftalık siyasal halk gazetesi

T.İ.P. G. Başkanı Aybar'ın demeci

Millî Güvenlik tasarısı Anayasa ile çelişmekte

Yeni çıkarılacak Millî Güvenlik Kanunu ile Türk Ceza Kanunundaki 141. ve 142. maddelerin kaldırılacağı bildirilmektedir. Bu maddelerin Anayasa ilkelerine aykırılığı dolayısiyle Anayasa Mahkemesinde iptal dâvası açan Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar'ın görüşlerini öğrenmek istedik. Sayın Aybar bu konuda bize şu demeci vermiştir:

AYBARIN DEMECİ

Hükûmetçe hazırlanan «Millî Güvenlik Kanunu» tasarısı Büyük Meclise sunulmuştur. Gerekçeye bakılırsa, bu kanun Anayasamızı korumak için çıkarılmaktadır. Anayasamızın kişinin temel hak ve hürriyetlerine dayanan, sosyal bir devlet kurmayı amaç bilen çok partili demokratik düzenini zedelemeye, yıkmaya çalışacaklar hakkında ağır ceza müeyyideleri getirilmektedir.

(Devamı 3 de)

Bize göre

Yeni bir yol : «Orta sınıf kalkınması»

Behice BORAN

Ortasınıf çalışmaları Milletlerarası Enstitüsünün 1964 yılı kongresi İstanbul Belediye Sarayında yapıldı. Sanayi Bakanı Muammer Erten açış konuşmasında şöyle diyor: «Dünya, kurulduğu günden beri zaman zaman müfrit uçların amansız mücadelelerine sahne olmuş ve bu mücadeleler incanlığa pek pahalıya mal olmuştur». Bu sebeple sayın Bakan eski Yunan Filozofu Eflatun'u «ferdin hürriyetlerini ortadan kaldıran bir devlet nizamı fikrini benimsemiş, bunun da insanları saadete ulaştıracağını görerek meşhur itidal, orta yol nazariyesini ileri sürmüş» olmakla övüyor ve «bunun neticesi bu nizamı tesis edecek orta sınıfların kuvvetlendirilmesi ve sivri uçların ortaya doğru çekilmesi» görüşünü savunuyor.

Sanayi Bakanı bu sözleriyle en basit bir sosyoloji bilgisi ve anlayışından yoksun olduğunu isbatlıyor. Bir kez, eski Yunan toplumunun yapısı ve meseleleri ile bugünkü toplumların ve bizim toplumumuzun yapısı ve meseleleri aynı değildir (Eflâtun kendi toplumunun meselelerine de gerçekçi bir çözüm yolu getirememiştir ya, o da başka). İkincisi, orta sınıfları kuvvetlendirmekle «sivri uçlar» nasıl ortaya çekilir? Toprak reformunu, halktan, yana devletçilikle sanayileşmeyi, vergi ve gelir bölüşümü adaletini sağlamadıkça, alt «sivri uç» nasıl ortaya doğru yükselir? Büyük toprakları gereği vergilendirmedikçe, toprak dağıtımına tabi tutmadıkça, vergi ve döviz kaçakçılığını önlemedikçe, devlet elile özel kişileri zengin ettikçe, ihracatçıların fiyatlarla diledikleri gibi oynayıp köylüyü zor duruma düşürmesine müsaade

(Devamı 4 de)

işçi hakları kısıtlanacak

Toplu sözleşme ve grev hakkının uygulanması sonucunda işçiler, bazı isteklerini kısmen de olsa yerine getirmişlerdir. Bunu hazmedemeyen bazı işveren gurupları, AP ve CHP milletvekillerine istedikleri şekilde kanun tadil teklifleri yaptırmaya koyulmuşlardır. Hükûmetin desteğini de kazanacağı belirtilen bu tadil tasarıları etrafında dolaşan söylentiler, Anayasa haklarını kısıtlayıcı çabalar harcandığını göstermektedir.

Bir kısım işverenlerin sağlamağa çalıştığı amaçlar şunlardır:

İşverenlerin amaçları

Yeni kurulan ve kurulacak olan fabrikalarda işçi sendikaları toplu sözleşme yapabilmeli, fakat greve baş vurmamalıdır.

Grev kararı, işverene bildirildikten başlayarak altı iş günü geçer geçmez hemen uygulanmalı, grev hak

(Devamı 4 de)

NE Artık Eksik

Kolayı var

Çalışma Bakanı Ecevit yakınıyor: Avrupada işçilerimize kötü propaganda yapılıyor, önliyemiyoruz diye.

Kolayı var. İşçilerimizin çalıştığı memleketlerde Türk Ceza Kanununun 141 ve 142 inci maddelerinin uygulanmasıņ istesin. Böylece onlar da bize benzer; hem demokrasi, hem işçilerimiz, hem de gafil Avrupalılar, kötü propagandalardan kurtulur.

Harç Zammı Kaldırıldı

Bundan bir müddet önce, İstanbul Üniversitesi Senatosu, D.D.T. nin ve Maliye Bakanlığı'nın da baskısıyla dar gelirli halk çocuklarını yüksek öğrenim olanağından yoksun bırakacak olan bir kararla imtihan harçlarını % 100 - % 1500 oranında artırmışdı.

Her aklı selim sahibi kişiyi, isyana götüren bu karar özellikle gençlik tarafından sert bir tepki görmüş ve bilindiği gibi, talebe birliklerince boykot ilân edilmişti.

Geçen hafta içinde, Millî Eğitim Bakanlığı'nın etkisiyle, muhtaç sayılagelen Senato, bu kararını «bir yıl için ertelemişdir.»

Her sorunumuzda olduğu gibi, bu harç sorununda da böylesine kısa vâdeli ve kolay bir çözüm yoluna gidilmesi, Türkiyemizin karakteristik bir özelliğini de, bir kez daha göstermiştir.

Kararın, bir üzücü yönü de «Senato» gibi, bir ülkenin en yetkili kişilerinin bulunması ve muhtar olması gereken bir kurumun, «iki cami arasnda binmaz» durumda bırakılmasıdır.

Gençler de Emperyalizme Karşı çıktı

Türkiyenin dış politikasında köklü bir değişiklik yapılması zorunluğu Kıbrıs olayları yüzünden daha iyi şekilde belirmeye başlamıştır. Türkiyenin Natodan ayrılmasını isteyen görüşler. Türkiyenin Nato içinde daha aktif bir duruma gelmesini tavsiye edenler yanında Türkiyenin dış politikasının kişiliği olan bir politika şeklinde ortaya çıkması tezi de güç kazanmaya başlamıştır. Millî Kurtuluş Savaşı Türkiyesinin ilkelerinden güç kazanan ve kişiliği olan bir politikaya sahip olunmadıkça Büyük devletlerin çıkarlarına yarayan bir politika izleneceğini söyleyenler, bunun Türkiyenin aleyhine sonuçlar verdiğini ve vermekte devam edeceğini de örneklerle anlatmaktadırlar.

GENÇLERİN GÖRÜŞÜ

Gençlik teşekkülleri yöneticileri de yavaş yavaş, Türkiyenin dış politikasının hastalıklarına eğilmeye başlamıştır. Bu eğilişin ilk olumlu sonucu çeşitli gençlik teşekküllerinin ortak bir bildiri yayınlamışlardır. «Türki-

(Devamı 4 de)

Türkiye'nin Nato'daki Durumu

Millî Savunma Bakanı İlhami Sancar hafta içinde yaptığı bir konuşmada şunları belirtmiştir:

«Nato içindeki yerimizi artık iyice belli etmek zorundayız. Biz kimsenin emrinde olmak istemiyoruz. Savunma ortak ise, fedakârlıklar da ortak yapılmalıdır. NATO ilgililerine Türkiyenin bir peyk olmadığını öğrete-

(Devamı 4 de)

Yeni İstanbul İyice Sapıttı

Uydurma belgelerle halkı sindirmeğe çalışırken Bakanları bile solcu yapıyor ve herkese çamur atıyor

Türkiye'yi geri kalmış bir ülke ve vatandaşı, ayda 133 lira ile millî gelirden yararlanabilen feci bir duruma getirenler işçilerin hep böyle devam edeceğini sandılar. Ama yeni Anayasa bu ekonomik sefalete son verdirici yolu açtı ve sosyal adalet içinde kalkınmayı amaç bildi. Toprak reformunu öngördü. Vergi adaletini sağlamak gereğini ortaya koydu. Halkın gözü açılınca, Anayasa ilkelerine sarılınca, Türkiye'nin geri kalmış bir memleket durumundan çok yararlanan çevreler, bugüne kadar sürdürdükleri düzende değişiklik olacak diye telâşlanmaya başladılar. Halkı sindirme çabasına düştüler.

Her geçen gün halk kütleleri biraz daha bilinçlenince gidişi durdurucu, emekçi halk kütlelerini korkutucu, sindirici bir plânı uygulamayı denemeye kalktılar. Yeni İstanbul Gazetesi bu görevi üstüne alarak özel sektör ilânlarıyla beslenmenin yolunu aradı. Sosyal adalet isteyenlerle alay eden, sendika ve grev haklarına cephe alan döviz ve vergi kaçakçıların, birer bi-

(Devamı 4 de)

" Açık Rejim „ Gizli Rapora düşkün

MİLLÎ EMNİYETİN RAPORU İLE BİR ÖĞRETMEN GÖREVİNDEN ALINDI, RAPOR DERHAL AÇIKLANMALIDIR.

Anayasanın vatandaşlara tanıdığı düşünme özgürlüğü ve dilediği alanda çalışma hakkını kısıtlayan yep yeni bir örnekle karşı karşıya bulunuyoruz. Olayın önemi, mahiyeti bilinmeyen bir suçlama ile bir vatandaşın görevinden alınabilmesinde ve polis raporlarıyla hareket edilmesindedir.

Olay şudur:

Edebiyat fakültesini bitiren Sadık Göksu adındaki genç öğretmen olmak istemiştir. Millî Eğitim Bakanlığı bu dilekçesi üzerine Göksunun durumunu incelemiş ve öğretmenliğine engel bir durum görmemiştir. Sadık Göksu Kayseri Lisesi Felsefe öğretmenliğine atanmıştır.

(Devamı 4 de)

OLDUGU GİBİ :

Bir Bu Eksikti...

Adnan CEMGİL

Gün geçmez ki, gazetelerin ekonomi konularında kalem oynatan yazarları: ihracatımız azalıyor, ihracat açığımız şu kadar yüz milyonu buluyor, fındığımızı, üzümümüzü alan yok. Bu yıl yüz milyonlarca kilo şeftali ürünü, dışarıya satılamadığı için çürüdü diye basıyor feryadı. Evet bütün bu toprak ürünlerimizi ihraç edemiyoruz ama, yabancı ülkelere durmadan «insan ihracatı» yolunda. Almanya başta olmak üzere Belçikaya, Avusturya'ya, Fransa'ya, İsviçre'ye her gün katar katar işçi gönderiyoruz. Son haberlere göre, aralarında kooperatif kurarlarsa, köylülerimiz de Almanya'ya gidebileceklermiş.

Dumanı üstünde son bir haber de - ihracatımızın azlığından yakınanların yüreğine biraz su serpecektir her halde: Almanya'ya «çocuk» ihracına başlamışısız. Haber şu: 14 - 17 yaşında ilk okulu bitirmiş çocuklar Almanya'ya gidecek, orada yarım gün fabrikalarda çalışacak, yarım gün de Alman hükûmetinin açtığı «özel okullarda» okutulacaklarmış. Yine haberden öğrenildiğine göre bunlar öncelikle işçi çocukları arasından seçilecekmiş. «Miş» demek yanlış oldu: bu iş başladı bile. Haberin çıktığı günün ertesi günkü gazetler bu iş için 2000 çocuğun. İş Bulma Kurumlarına baş vurduğu, bunlardan 90 tanesinin Almanya'ya -Küçük baş hayvan gibi- ihraç edileceğini yazdılar.

Tarihte pek çok göçler görülmüştür. Nüfusu çok olan bazı ülkelerin insanları da çalışmak üzere başka ülkelere ya geçici ya da sürekli olarak göç etmişlerdir. Zamanımızda da görüyoruz bunu. Ama böyle bir çocuk ihracı işi ancak kölelik düzenini yürürlükte olduğu yerlerde ve zamanlarda görülmüştür.

Memleketin bin bir derdine tek çare bulamayan, halkını doyurmak eğitmek için başarılı tek iş beceremeyen, milyonlarca kol gücüne, yaratma alanı bulamayarak, dışarı atan, yöneticiler, bu gün de okutmak, kendilerine güvenilir bir yarın sağlamak gücünden yoksun oldukları için pırıl pırıl çocuklarımızı yabancı sömürücülere peşkes çekiyorlar. Bu körpe vücutlü, körpe kafalı çocuklar, içinde doğup, yükselmesi uğrunda çalışmaları gereken yurtlarına - eğer dönerlerse - kıçlarına -ne de kafalarına - birer (Made in Germany) damgası vurulmus yabancı malı olarak döneceklerdir.

Nerdesiniz «aşırı milliyetçiler»!

Ekonomik Güçlükler Karşısında

Kemal SÜLKER

Son bir kaç gün içinde basında yer alan haberler halkın dikkatini çekmiştir. Bunlara göre;

Millî gelirde, para kazanmada, telefon ve radyo sayısında 21 devlet arasında Türkiye sondan birincidir. Böylece Türkiye medeniyet ve refahta sonuncu durumdadır. İktisadî işbirliği ve kalkınma Teşkilâtı'nca düzenlenen raporda nisbî olarak Türkiyenin dünyada en yüksek dış borcu olduğunu belirtmiştir. O.E.C.D. (İktisadî İşbirliği Teşkilâtı) ye göre Tükiyenin bu duruma düşmesi yakın geçmişte işlenen hatalardan ileri gelmiştir. İktisadî Devlet Teşekkülleri toplam sınaî üretimin yüzde 40 ını kapsayan bir teşekküldür. 1963 de yine bir çoğu zarar etmiştir. Bu zararlar Bütçe kaynakları ve Banka kredileriyle kapanmıştır. Bu müesseselerin ıslâhı için ne malî, ne teknik herhangi bir başarı sağlanamamıştır.

1963 yılında Türkiyeye yine bir çok borç verilmiştir. Dış ödemeler bilânçosu yine çok büyük açıkla kapanmıştır.

Yetkili uzmanlara göre Hükümet enflâsyona gitmektedir. Son iki yıl içinde dışarıya 500 milyon dolar borçlanılmıştır. Bunun sonuçları kötü olacaktır. Çünkü:

1 — Üretim artışı sağlanamamıştır.

2 — Stokları geri kalmış ülkelere bile satamıyoruz.

3 — İhtiyaç malları hem üretilememekte, hem de bu ihtiyaç mallarının fiatları gittikçe yükselmektedir.

4 — İhtiyaç duyulan ve dışarıdan getirilen mallara büyük ilgi gösterilmektedir. Yerlileri kullanılmamaktadır.

TAZELENEN GERÇEKLER

Öte yandan bazı **politikacılar da iktidarı yermek için** bilinen gerçekleri tekrarla -

(Devamı 3 de)

YILDIRIM SPOR NİZAMNAMESİ

İsmail Gül	Naik	Hatice	1939	T.C.	Yıldırım Mah. Kemal Paşa Sok. No. 9 Sağmalcılar İstanbul
Saffet Akova	Hırzı	Kıymet	1944	T.C.	Yıldırım Mah. Kemal Paşa Sok. No. 12 Sağmalcılar İst.
Mehmet Benli	Akif	Naciye	1930	T.C.	Küçükköy Hürriyet Mah. Paşa Çayırı Cad. No. 7 G. Osman Paşa
Kerim Dinçer	Mehmet	Zübeyde	1930	T.C.	Küçükköy Hür. Mah. Paşa Çayırı Cad. No. 14 Gazi Osman Paşa İst.

İthalatda Dönen Dolaplar

Gazetelerde sık sık görmeye başladığınız lisans satın alma ve yüzde yüz kâr verme teklifleri ticaret hayatındaki kirli işlerin belgeleridir. Yazar, bu yazısında konuyu açıyor ve sa savcıları harekete geçmeğe davet ediyor.

M. GABBAY

Son günlerde gazetelerde şu şekilde ilânlara rastlamışsınızdır!

KOTA 105
KLİRİNG MEMLEKETLERİNE AİT LİSANSLARI OLANLAR AŞAĞIDAKİ NUMARAYA TELEFON ETSİNLER
ve bir telefon numarası...

Bu işin iç yüzünü birbirine merakla soran birçok vatandaşlar vardır. Bu ilânlardan ne anlaşılır?...

Kısacası bu ilânlar, bir permi alış verişinin ta kendisidir. Başka bir deyimle, bugünkü ekonomik rejimin yarattığı bir imtiyazdan faydalanma durumunun ilânıdır.

Türkiye'de ithalât, Dış Ticaret Rejimi İhracat ve İthalât Yönetmelikleri ile düzenlenir. Hükümet 6 aydan 6 aya, belli bir süre içinde yurdumuza ithal edilecek malların listesini yayınlar. İthal malları iki listede sıralanmıştır. Serbest olarak ithal edilebilecek mallar, liberasyon listesi diye anılan bir listeye konulur, ithalı kısıtlanmış mallar da, tahsisli mallar listesinde yer alır. Bu ikinci listeye konmuş olan mallar veya mal grubunun her birine bir sıra numarası verilir. Buna KOTA NUMARASI denir. İşte Kota 105 dendi mi, o sıra numarasında bulunan mal demektir.

İthalâtçı, ithal permisini elde edebilmek için, bir ithal talebinde bulunur. Bu ithal talebine karşılık, bir ithal permisini elde eder. İthali kısıtılanmış olan mallarda çoğu zaman verilen permi, çok az bir mal mikdarının ithalını mümkün kılar. Piyasada bazı ithal mallarına karşı olan talepler fazla ise, bu permilerin kıymeti yükselir.

Dış ticaret Rejimine göre, ancak perminin sahibi malı ithal edebilir. Fakat bu gün, bazı kodaman firmalar, büyük farklar ödeyerek bu gibi ithal permilerini toplarlar, ve ithalâtı bir elden yapmak için dolanlı yollara baş vururlar.

Yazımıza son vermeden, bizim soracağımız bir soru vardır. PERMİ ALIŞ VERİŞİ KANUNLA YASAKLANDIĞINA GÖRE, bu tip ilânları gördükten sonra neden ilgili makamlar harekete geçmez?

Suç delili meydan da olduğuna göre...

Dünya OLAYLARI

Kahire Konferansının Önemli Özellikleri var

Geçen pazartesi Kahirede tarafsız devletler konferansı açıldı. Bu konferansa 48 devlet katılmaktadır. Ayrıca 10 tarafsız devlet de gözlemci olarak konferansta bulunuyorlar. Türkiye de iki elçisini konferansı izlemeğe memur etmiştir.

Kimlerdir bu tarafsızlar? Ne isterler? Neden bu konferans dünyada büyük yankılar uyandırıyor? Hükûmetin iki elçisini resmî gözlemci olarak kabul ettirmek için bu kadar gayret sarfetmesinin nedeni nedir?

Kahirede toplanan konferans, tarafsızların - asıl adları sıraya girmeyen devletlerdir - ikinci konferansları. Birincisi bundan üç yıl önce Belgrat'ta toplanmış, ve bu konferansa 25 devlet katılmıştı. Demek üç yılda sayıları iki kat çoğalmışlar. Resmen gözlemci gönderen devletleri de sayarsak, üç kat çoğaldıkları anlaşılır. Bugün tarafsız devletler Birleşmiş Milletlerde oyların yarısından çoğuna sahiptirler.

Hızla Çoğalmanın Anlamı

Bu hızla çoğalmanın bir anlamı var elbet. İnsanlığın ne yana gitmekte olduğu anlaşılıyor. İkinci Dünya Savaşı biteli beri sömürge halkları, bağımlı milletler, esaret zincirlerini koparıp hürriyete kavuşuyorlar. Yirminci yüzyılın en önemli olaylarından biri de şüphesiz bu kurtuluş hareketlerinin baş döndürücü bir hızla devam etmesidir. Kahire'de toplanan devletler, daha dün, emperyalist ve sömürgeci devletlerin, -İngiltere'nin, Fransa'nın, Belçika'nın, İspanya'nın, Portekiz'in, Hollanda'nın v.b.,- sömürgeleri, yarı sömürgeleri durumundaydılar. Tıpkı bundan 42 yıl önce bizim yaptığımız gibi silâha sarılıp, emperyalistleri, sömürgecileri yurtlarından kovdular. Şüphesiz Kurtuluş Savaşı Türkiye'si bütün bu esir milletlerin gözünü açan ilk örnektir. Fakat Türkiye'nin son radan içine düştüğü durum da, bu genç devletlerden çoğunun uyarmış, politik bağımsızlığa kavuşmakla işin bitmediğini onlara anlatmış olsa gerektir.

Başarılan İşler

Çünkü bir kısmı politik bağımsızlıklarına kavuşur kavuşmaz, bizim yapmadığımız, teşebbüs bile etmediğimiz bir işe de hemen el atıyorlar: emperyalizme, sömürgeciliğe yataklık eden toprak ağalarının, aracı tüccarların nufuz ve hakimiyetlerine son veriyorlar. Toprak reformu yapıyorlar; dış ticareti, bankacılık ve sigortacılığı millileştiriyorlar, devlet eliyle sanayileşme yoluna gidiyorlar. Yani politik bağımsızlığı, köklü dönüşümler, reformlarla temele oturmaya çalışıyorlar. Çünkü toprak ağaları ve yerli büyük sermayeciler, emperyalistlerin, sömürgecilerin ortakları, aracılarıdır. Ve onların nufuz ve hakimiyetlerine son verecek tedbirler alınmıyacak olursa, kapıdan kovulan emperyalizm ve sömürgecilik, bacadan içeri girecektir.

Hepsinin Amacı Bir

Kahire'de toplanan devletlerin hepsi aynı rejimlere sahip değiller. Kimi cumhuriyeti kabul etmiş, kimi kırallıkla idare olunuyor. Yukarda işaret edildiği gibi, hepsi de köklü dönüşümler, reformlar yolunda aynı noktada bulunmuyorlar. Ama hepsi de şu amaçlar üzerinde birleşmişlerdir:

Emperyalizme, sömürgeciliğe karşıdırlar. Hiç bir milletin başkasının buyruğu altında yaşamasına razı değillerdir. Askerî bloklara karşıdırlar. Askerî blok siyasetinin savaş tehlikesi yarattığına inanırlar. Yabancı ülkelerdeki üslerin kaldırılmasını; Milletler arası denet altında genel silâhsızlanma ve nükleer (atom) denemelerle silâhların yasaklanmasını isterler. Politik, sosyal, ekonomik rejimleri ne olursa olsun, devletlerin barış içinde yanyana yaşamalarından yanadırlar. Milletlerin iç işlerine karışılmasına karşıdırlar. Milletlerin kendi kaderlerini kendilerinin çizmesi ve milletler arası anlaşmazlıkların barışçı yollardan çözülmesi ilkelerini savunurlar. Dünya ticaretinin geri kalmış ülkeler zararına işlemesinin önlenmesini isterler.

Askerî Bloklara Karşı

Şüphesiz bunların başta gelen özelliği askerî bloklara karşı olmaları ve ne Amerikanın, ne de Sovyetler Birliğinin, ne her hangi başka bir büyük devletin buyruğu altına girmeyi reddetmiş olmalarıdır.

Bir önemli noktaya daha işaret etmek gerek. Bizim basın, bunlara «tarafsız» deyip geçiyor. Oysa bunlar alışılmış anlamda tarafsız neme lâzımcı devletler değil. Bunlar blok politikasına, körü körüne bu bloklardan birine dahil olmanın karşısında. Savaş hazırlıklarının karşısında. Ve bu blokların başında olan devletlerin buyruklarına gözü kapalı uyuveren blok üyelerinin ne kendi çıkarlarını, ne de insanlığın çıkarlarını gözetmediklerine inanıyorlar.

Tarafsızlığın Tarafı

Ama bu asla demek değildir ki, bunlar ak koyunu kara koyundan ayırmazlar. Her somut meselede bu tarafsızlar insanlığın çıkarlarına ve geri kalmış ülkelerin, dolayısiyle kendi çıkarlarına göre şu veya bloka hak verirler ve hiç şüphesiz barışı korumak için gayretleri bir gün boş çıkar da savaş patlarsa bu devletlerden çoğu haklı olan tarafın yanında yer alabilirler. Kendilerine **«sıraya girmeyen»** adını bundan dolayı yakıştırmışlardır.

Blokların Görüşü

Kahire konferansı bütün bunlardan dolayı dünyada derin yankılar uyandırmaktadır. Milletleri kaderine hükmetmiye alışmış büyük sermaye çevreleri, «sıraya girmeyen» bu tarafsızların böyle hızla çoğalmalarını ve dayanışmalarını, üçüncü bir kuvvet olarak belirmelerini - bu devletlere Üçüncü dünya devletleri adı da verilmektedir - endişe ile izliyorlar. Doğu bloku ise, bu hareketi sosyalizmin nihayi zaferini sağlıyacak yollardan biri olarak görüyor.

Hükûmetin Ufku

Bizim hükûmete gelince, onun ufku iki üç ay ilerisini bile göremiyecek kadar sınırlıdır. Tarafsız ülkelere birden ilgi duymasının nedeni, önümüzdeki Birleşmiş Milletler Genel Kurulu toplantısında, bunların Kıbrıs işinde bizi tutmalarını sağlıyabilmektir. Yıllarca bu milletleri ezenlerle aynı safta yer almış olanların, tatlı söz, güler yüzle bunların kalbini bugün hemen kazanamıyacaklarını bilmeleri gerektir. Ama bu da nihayet görüş anlayış isteyen bir iştir. Hem Amerika ile, İngiltere ile, Fransa ile, yani emperyalist ve sömürgecilerle aynı blokta yer alacaksın, sonra da emperyalistlere, bloklara karşı olanlardan medet umacaksın!

Taviz ve Kredi Politikası

Dış politikamız ya böyle hayallerle, ya da ödünç (taviz) verip yardım, kredi bulma telâşı içinde yürütülüp gidiyor.

Bizim yerimiz elbet tarafsız devletlerin yanındadır. Geri kalmış, barış içinde hızla kalkınma, ilerlemek zorunda olan bir ülke olarak, yukarda özetlenen ilkeler, amaçlar, bizim de gerçek çıkarlarımıza uygundur. Ama bunun gerçekleşebilmesi için, emekçi halkımızın Türkiye İşçi Partisi saflarında hızla toplanıp örgütlenmesi şarttır.

Milli Güvenlik Tasarısı Anayasa ile Çelişmekte

(Baştarafı 1 de)

Ama işin iç yüzü hiç de böyle değil. Bu kanun tasarısı aslında Anayasamıza karşıdır. Anayasanın demokratik temel ilkeleriyle kesinlikle çelişmektedir. Milli Güvenlik kanunu tasarısı Anayasayı korumak, aşırı akımlarla savaşmak gibi gerekçelerin duman perdesi arkasında, ıstatükoyu korumak amacındadır. Anayasaya rağmen bugün hâlâ ayakta duran toprak ağalığı sistemine ve millet zararına çalışan kökü dışarda büyük sermaye çevrelerinin çıkarlarına dil uzatılmaması, ilişilmemesi için, ağır hükümler getirmektedir.

KANUN DİYE KANUN TEPELENİR

Bu bizde hep böyle olagelmiştir. Tevfik Fikretin dediği gibi, «kanun diye, kanun diye, kanun tepelenir». Hatırlarsınız hürriyetlerimizi büsbütün boğmak için, devrik DP iktidarı da «Hürriyeti Koruma» kanununu getirmişti. Hükûmetin bu yeni tasarıyla gireceği yolun çıkmaz bir yol olduğunu çabuk görmesini ve geri dönmesini dileriz.

Türkiyemiz uçurumun tâ kenarında. Köklü dönüşümler yapmazsak, hem de vakit kaybetmeden hemen bu köklü reformları gerçekleştirmessek Türkiye uçuruma yuvarlanacaktır. Emekçi Halkımızın bir politik güç olarak öğütlenmesini engellemek için özellikle ekonomik ve sosyal alanlarda fikir hürriyetini boğmak için kullanılacağında şüphe olmıya bu gibi kanunlarla, Türkiye ancak uçuruma sürüklenir. Çünkü tekrar edelim «Millî Güvenlik Kanunu» gibi tasarıların kanunlaşması halinde, bütün felâketlerimizin asıl ve biricik kaynağı olan bugünkü geri ekonomik ve sosyal düzen desteklenmiş olacaktır.

FAŞİST DAMGALI MADDE

Okuyucularımızın hatırlayacakları gibi, ceza kanunumuzdaki faşist İtalya'dan aktarılmış maddelerin yürürlükten kaldırılması için, yıllardır bir kampanya yürütülmektedir. Türkiye İşçi Partisi, bu maddelerin Anayasamıza aykırı oldukları gerekçesiyle, iptalleri için Anayasa Mahkemesinde dava açmıştır. Gerçekten de Faşist devlet rejimini korumak amacıyla Mussolinin 1925 de hazırlattığı bu maddeler, tek parti devrinde ceza kanunumuza alınmıştır. Ceza kanunumuzun, özellikle 141 ve 142 inci maddeleri sonradan bir kaç kere değiştirilmiş, metin daha karanlık, daha lâstikli hale getirilmiş ve cezalar arttırılmış olmakla beraber, özü ve felsefesi bakımından faşist niteliğini daima muhafaza etmiştir.

DEMOKRASİYE AYKIRI

Gerçekten de bu maddeler demokrasinin temel ilkelerine ve çağdaş medeniyetin bütün temelli inançlarına kesinlikle aykırı bir tahakküm felsefesinin damgasını taşımaktadır:

Emekçi halkın politik bir güç halinegelmesine ve toplumun ekonomik, sosyal ve politik düzenini kendi çıkarlarına göre değiştirebilmesine imkân vermez. Kurulu düzenin, yani İtalyadaki faşist rejiminin değiştirlmesi için girişilecek teşebbüsleri ağır ceza müeyyideleri altında bulundurur.

İYİYE DOĞRU DEĞİŞİM

Oysa demokrasi rejimi kurulu düzenin iyiye doğru değiştirilmesine imkân veren bir ortam yaratır. Burada emekçi hal ksınıfları, öz partileri, sendikaları, dernekleri, bağımsız gazete ve dergileriyle, sermayeci sınıfların karşısında ilerici ve ilerletici bir politik kuvvet olarak söz ve karar sahibi olma yeteneğine sahiptirler. Batı demokrasisi denilen ve bizim benimsediğimiz ileri sürülen rejimlerde, emekçi sınıfların bu hakları teminat altındadır. Demokrasi sermayeci sınıf ve tabakalarla, emekçi halk sınıf ve tabakaları arasında bir denge rejimidir; ve bu denge tarihin akışıyla boyuna emekçi hak sınıflarından yana, onlar yararına dönüşüp değişmektedir.

DOKUNULMAZ HAKLAR

Çağdaş medeniyette fikir hürriyeti dokunulmaz bir haktır. Teşkilâtlanma hürriyeti ve öteki bütün hürriyetler dokunulmaz haklardır. Oysa söz konusu kanun maddeleri, kurulmuş düzeni savunan fikirler dışında, yani faşist ideolojisine karşı olan her türlü fikri yasaklamaktadır. Sermayeci sınıfları temsil eden faşist partisi dışında, hiç bir örgüt, hiç bir varlığa izin vermez.

İtiraf etmeli ki, faşist İtalyadan bizim ceza kanunumuza aktarılan bu kanun maddelerinin, faşist İtalyadaki biçimleri, bugün bizde hâlâ yürürlükte olan 141 ve 142 inci maddelere göre, daha tutarlı idi. Hiç değilse kurulu düzenin ancak zorla değiştirilmesini yasaklamaktaydı bunlar. Oysa bizde bu ayrım gözetilmediği zor kullanma suçun bir unsuru sayılmadığı için, meselâ toprak ağalığı sisteminin değişmesini istemek, sadece istemek de kanunun kapsamına girmiştir.

TUTULAMIYACAK MADDELER

Evet demokratik yeni Anayasamız karşısında hoş eski anayasamız karşısında da durum aynı idi ya - bu maddelerin artık yürürlükte tutulamıyacağı, yıllardır söylendi, yazıldı, halk arasında imzalar toplanıp Cumhur başkanına, Büyük Meclis başkanlıklarına sunuldu; Türkiye İşçi Partisi bu faşist maddelerin iptali için dava açtı ve şimdi hükümet bir kanun tasarısı getiriyor. Bu tasarının 1 inci maddesini meşhur 141 inci maddeyle isterseniz bi rkarşılaştıralım:

Millî Güvenlik kanunu tasarısı :

«Anayasa'nın sosyal, iktisadî siyasî ve hukukî temel düzenlerinden herhangi birini devirmeye veya sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü sağlamaya veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya matuf cemiyetleri her ne suretle nâm altında olursa olsun kurmaya tevessül edenler veya kuranlar veya bunların faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare edenler veya bu hususlarda yol gösterenler 10 yıldan aşağı olmamak üzere ağı rhapis cezası ile cezalandırılır.»

T. C. Kanununun 141 inci maddesi :

«Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeğe veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmağa veya memleket içinde müesses iktisadî veya sosyal temel nizamlardan her hangi birini devirmeğe matuf cemiyetleri her ne suret ve nam altında olursa olsun kurmaya tevessül edenler veya kuranlar veya bunların faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare edenler veya bu hususta yol gösterenler sekiz yıldan on beş yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılırlar.»

«Bu kabil cemiyetlerin bir kaçını veya hepsini sevk ve idare edenler hakkında ölüm cezası hükmolunur.»

«Devlet siyasî ve hukukî nizamlarını topyekûn yoketmek gayesini güden cemiyetleri her ne suret ve nam altında olursa olsun kurmaya tevessül edenler veya kuranlar bunların faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare edenler veya bu hususlarda yol gösterenler sekiz yıldan onbeş yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılırlar.»

ARADAKİ FARKLAR

141 inci maddenin «memleket içinde müesses iktisadî veya sosyal temel nizam» deyimi yerine, «Anayasanın sosyal, iktisadî, siyasî ve hukuki temel düzenleri» deyimi kullanılmış. Bir de cezalar artırılmış: ağır hapis cezası sekizden on yıla çıkarılmış...

Medeniyet ciddî bir iştir. 141 ve 142 inci maddelerin Anayasaya aykırılığı ileri sürülürken, aynı maddeleri başka isim altında yürürlükte tutmağa kalkışmak, her şeyden önce ciddilikle bağdaştırılamaz. Anayasaya aykırı olan bu maddelerin başka bir kanun halinde yeniden hem de kelimesi bile değiştirilmede nyürürlüğe konması, bunlara Anayasaya uygun kanun niteliği kazandırmıyacaktır elbet.

ANAYASA İLKELERİ

Anayasamız kişinin temel haklarına dayanan sosyal bir devlet kurulması için demokratik bir ortam getirmiştir. Toprak reformunu, herkesin insanca yaşamasını sağlıyacak bir ücret almasını, herkesin sağlık şartlarına uygun konutlar da yaşamasını, işsizlikle savaşılmasını, herkesten malî gücüne göre vergi alınmasını v.s. amaç bilen bir düzendir bu. Şu halde bu düzen içinde toprak ağalığı sistemi, yabancıya aracılık eden, vergi kaçıran ve emekçinin hakkını gaspeden başı boş sermayecilik sistemine yer yoktur.

Anayasamızın getirdiği hukukî ortam işte böyle bir sosyal devlet düzeninin kurulmasını zorunlu görürken Anayasayı bugüne kadar eksiksiz tastamam uygulamaya bir türlü yanaşmamış olanların, bugün karşımıza, faşist kanun maddelerini yeni bir başlık altında toplayarak çıkmaları arkasında gizlenen maksat, toprak ağalığı ve kapkaççı sermayecilik düzenini, onların fiiliyattaki tahakkümlerini ebedileştirmek gayretinden başka bir anlam taşımaz.

Ama şu nokta iyice bilinsin ki, Anayasa mutlaka hükümran kılınacaktır. Çünkü bu Anayasa halkın uyanık bekçiliğine emanet edilmiştir.»

Toprak Reformu Konusunda Hükümet aczini bildirdi

Toprağa aç Yoksul Köylüler Yem Borusu Tedbirleriyle Oyalanmak İsteniyor!

Geçen hafta Bakanlar Kurulu Toprak reformu konusunda üst üste toplantılar yaptı. İlk toplantıdan sonra Tarım Bakanı Turhan Şahin «Türkiye'de toprak açlığı var» dedi ve Bakanlar Kurulunun görüşmeler sonucunda bu kanaate vardığını açıkladı. Eh, çok şükür diye düşündük biz de. Yoksul köylünün toprak ihtiyacının bir «açlık derecesinde, bu denli kesin, şiddetli bir ihtiyaç olduğunu hükümet nihayet anladıysa elbette artık ona göre meseleyi bir an önce çözecek kesin tedbirler alır.

Oysa bir sonraki Bakanlar Kurulu toplantısınudan çıkan aynı Tarım Bakanı gazetecilere «Toprak reformunu önce pilot bölgelerde uygulayacağız. Bugün için Türkiye'de, yurt çapında reformu yapmak gücünde değiliz» yollu beyanatta bulundu. Üstelik, Bakan, Toprak reformu Türkiye'nin kaderini değiştirecektir» demekle bunun temel bir reform olduğunu da kabul ediyor. Türkiye'de yoksul köylü toprağa aç, toprak reformu Türkiyenin kaderini değiştirebilecek kadar önemli, ama hükümet bu reformu yapmaktan aciz. Buyrun cenaze namazına!

KÖYLÜNÜN AÇLIĞI

Köylünün açlığını doyuracak, Türkiye'nin kaderini değiştirecek bu temel reformu yapmaktan hükümet niçin aciz? Çünkü büyük toprak ağalarının çıkarlarına dokunmıya cesaret edemiyor da ondan. Tarım Bakanı sözlerine şöyle devam ediyor: «Arazi dağıtımında ölçümüz, önce devlet toprakları, sonra atıl duran toprakların tarıma elverişli hale getirilerek dağıtımı ve sonra özel mülkiyetin elindeki fazla toprakların dağıtımı şeklinde olacaktır».

TARIM UZMANLARINA GÖRE

Oysa tarım uzmanları ve Beş Yıllık Plân Türkiye'de ekilip dikilir toprakların artık hemen hemen sınırına varıldığını, işletmiye açılacak yeni topraklar pek kalmadığını belirtiyorlar. Kalanlar da verimsiz ve kıraç topraklar. Türkiye'de 1947-1959 yılları arasında 93 milyon dönümün üstünde mera arazisi tahrip edilerek sürülüp ekilmiştir. Bu 93 milyon dönümden 18 milyonun biraz üstünde olan bir kısmı hükümet tarafından topraksız veya az topraklı köylü ile göçmenlere dağıtılan mer'a arazisidir, geriye kalan 75 milyon dönüm ne olmuştur? Özel kişilerin eline geçmiş, toprak ağalarının toprakları genişlemiştir. Bu rakamlar göz önüne serilince hükümet neden «Toprak reformunu yapmıya muktedir değiliz», diyor ve neden tapulama kanunu muvafık ve muhalif her iki partinin oy çoğunluğu ile çıkarılıyor, daha iyi anlaşılıyor. Köylünün toprak açlığını doyuracak, memleketin kaderini değiştirecek gerçek demokratik yoldan gerçekleşecek iktidarı yapabilir.

Bir çıkmaz yol daha

Ekonominin temel sektörleri olan tarım, sanayi, dış ticarette ve malî sahada meseleleri çözümliyemiyen, reformları yapamıyan, kalkınmayı sağlıyamıyan hükümet kurtuluş yolu olarak gittikçe turizme bel bağlıyor. Turizmi geliştirmek iyi bir şey, başarılırsa döviz sağlar. Ama turizm nihayet yardımcı bir faaliyet koludur. Tarımda reform ve kalkınma, hızlı sanayileşme ve diğer temel işler başarılmadan turizmle kalkınma olmaz, görülmüş şey değildir bu. Zaten öbür işleri başarmadan turizm de gereği gibi geliştirilemez. Böylesine yoksul, böylesine geri bir memlekette medenî dünyanın turistik standartlarına uygun turizm tesislerini nasıl gelirtirirsin? Memlekette turistlerin hoşlanacağı, onlara uygun gelecek bir ortamı bir «havayı» nasıl yaratırsın? Başbakan dün kalkınma ve turizm meselesinin çözümünü de kolay bulmuş. 1964-65 turizm mevsimini açan konuşmasında, «Topyekün kalkınma her şeyden önce Batılı düşünme ve çalışma sisteminin milletçe benimsenmesine bağlıdır,» diyor. Hep böyledir zaten: meselelere gerçekçi, olumlu çözüm yolları bulunup uygulanamayınca, «Kafaları değiştirmek lâzım, efendim kafaları,» derler.

Ekonomik Güçlükler

(Baştarafı 2 de)

maktan geri kalmamaktadırlar. Bunlara göre her dört kişiden biri işsizdir. Demek ki, Türkiyede sekiz milyon işsiz vardır.

Başbakan İsmet İnönü CHP Meclis Gurupunda yaptığı bir konuşmada Türkiyede adam başına düşen millî gelirin sadece 1600 lira olduğunu söylemiştir. Yani ayda 133 lira. Bir ayda 133 liradan çok üstün kazançlar elde edenlerin varlığı da göz önünde tutulacak olursa ayda 133 lirayı bile bulamayanlar çoktur. Türkiye ekonomik bağımsızlık kazanmak zorundadır.

KEMAL SATIRIN SÖZLERİ

CHP Genel sekreterine göre de Türkiyenin iktisadî bir Kurtuluş Savaşı vermesi» gereklidir.

Bu gerçeklerin tekrarlanması içinde bulunduğumuz güçlükleri belirtmektedir. Fakat çıkar yolu göstermemektedir. Çünkü Türkiyeyi bu duruma düşürenler iktidarda ve muhalefette olan Partilerin başyöneticileridir. Bu sonuç, yönetimin sistemsiz ve inançsız davranış ve gidişinden doğmuştur. Özel sektör eliyle, özel sektöre yardım eden devletçilik yoluyla, yabancı sermaye ithal yoluyla ve aşırı borçlarla belli kişileri zengin etme sistemiyle kalkınmanın mümkün olamadığı ortadadır. Türkiyenin kalkınması kişileri aşırı zengin etme sistemiyle olamadığına göre geriye tek çıkar yol kalmaktadır. Bu da kapitalist olmayan bir yoldur. Bu yolu açabilecek tek siyasî topluluk da Türkiye İşçi Partisidir. Türkiye İşçi Partisi sosyal adalet içinde karma ekonomiye dayanan ve endüstrileşmeyi ön gören, endüstrileşmenin ağırlığını devlet sektörüne kaydıran, Toprak reformunu gerçekleştiren bir kalkınmayı başaracak bir programa sahiptir. Bugüne kadar yönetime katılanlar kendi parti programlarını gerçekleştirerek Türkiyeyi kalkındıramazlar. Bu gerçeğin bilinmesi gerekmektedir.

Ayrıca bilinmelidir ki, aynı insanlar hem devletçi, hem liberal, hem toplumcu, hem statükocu, hem devrimci olamazlar. Partiler programları ve kişiler o programları uygulama titizliği ile görünürler ve tari hhuzurunda görevlerini yaparak notlarını alırlar. Bu bakımdan C. H. P. nin, Atatürk devrimleriyle ilişiği kalmadığı ve sosyal Anayasayı bütünüyle uygulayacak bir anlayışta olmadığı meydandadır. D. P. nin anlayışını devam ettirenlerden de hayır gelmeyeceği ortada. Onun için en çıkar yolu savunan ve memleket gerçeklerini bilerek köklü reformlarla memleketi bugünkü utandırıcı durumdan kurtaracak ekip Türkiye İşçi Partisinde toplanmıştır. Bunu iyice bilmek gerekir.

Kavel İşçileri Haklı Çıktı

Grev ve Lokavt Kanunu çıkmadan önce Anayasanın verdiği hakka dayanarak İstinyedeki kahraman Kavel Kablo Fabrikası işçileri grev yaptıkları için İlyas Kabil, Halis Bilici ve 27 arkadaşları Sarıyer Asliye Ceza Mahkemesine verilmişlerdi, davaları zabıtaya karşı koyma, çalışma hürriyetini tahdit, tehdit olduğundan Beşinci Ağır Cezaya nakledildi. Arada grev kanunu çıkmış ve bu öncüler için de bir af maddesi kanuna ilâve edilmişti ancak dava mahsus başka yöne yönetilmişti. 8. 10. 1964. tarihinde son duruşma yapıldı avukatları Türkiye İşçi Partisi İl Başkanı Yılmaz Halkacı ve Kadıköy İlçe Başkanı Alp Selek son müdafaalarını yapmış ve mahkeme hepsi için beraat kararı vermiştir.

Maden-İş Sendikasını ve Kavel işçilerini candan tebrik ederiz.

Bize Göre

(Baştarafı 1 de)

ettikçe, üst «sivri uç» nasıl ortaya doğru çekilir? Sosyal adaleti gerçekleştirecek, Anayasanın öngördüğü gerçek reformların ve tedbirlerin hiç birini yapma, sonra orta sınıfları kuvvetlendirerek sivri uçların mücadelesini önleyeceğim de.

Sonra da bu kadar büyük büyük lâfların ardından gele gele yine şu son zamanlarda artık işi te okuya pek tanıdık olduğumuz «pilot bölge» uygulaması geliyor. Hekimliğin sosyalleştirilmesi mi Pilot bölge. Köy kalkınması mı? Pilot bölge. Toprak reformu mu? Pilot bölge? Orta sınıfların kuvvetlendirilmesi mi? Yine pilot bölge. Bu pilot bölge uygulamaları, dostlar alış verişte görsün kabilinden bir şey.

Yanlış anlaşılmasın: pilot bölge olarak seçilen Gaziantep ve Kayseri'de küçük esnaf ve zenaatkârlar için gerçekten yararlı tedbirler alınıcaksa, biz elbette destekleriz bunu. Emekçi halkımızdan küçük bir kısmına olsun yapılacak her yardım bizi sevindirir ancak.

Az gelişmiş memleketlerde «orta sınıfları» kuvvetlendirmek siyaseti emperyalist çevrelerin ortaya attığı, desteklediği ve uygulamıya çalıştığı bir görüş ve usuldür. Meselâ Belçika, Kongo sömürgesinde uzun yıllar bu görüş ve siyaseti uygulamış ve başarılı sonuçlar elde eder gibi de olmuştur önceleri. Bir zaman Kongo, öbür sömürgelere kıyasla sakin, durgun bir manzara göstermiştir. Ama sonra ne oldu hep biliyoruz şimdi. Emperyalist devletlerin klâsik siyaseti sömürgelerde ve az-gelişmiş öbür memleketlerde hâkim sınıflarla, yerli idareci çevrelerle işbirliği kurmak olmuştur. Ama bu yoldan milliyetçilik akımları, halkçı hareketler önlenemeyince, kendilerine bağlı kalabalık bir «orta sınıf» yaratmak çabasına düşmüşlerdir ve bu görüş ve siyaseti savunanların başında Belçika yer almıştı. İstanbul Belediyesinde 1964 yılı kongresini yapan Ortasınıf Çalışmaları Milletlerarası Enstitüsünün varlığının altında yatan gerekçe de budur Onlar, Batı'nın özel sektör düzenine bağlı kalabalık bir orta sınıf yaratmak, böylece memleketin toplumcu bir yoldan kalkınma yönüne kaymasını önlemek, bizim idareciler de «İçte sınıf mücadelelerini» önlemek gerekçesi altında bugünkü düzeni değiştirmeden sürdürmek amacı ile bu çıkmaz yola baş vuruyorlar.

Yurtta Zelzele Felaketi

Türkiye İşçi Partisinin Telegrafları

SAYIN REFET POYRAZ
(Bursa Valisi)

İlimiz çevresinde maalesef can kaybına sebep olan son korkunç deprem olayından dolayı Türkiye İşçi Partisi ve şahsımızda kederli Bursa halkına ve ölülerin elemli ailelerine en içten duygularla baş sağlığı dilerim.

Türkiye İşçi Partisi
Genel Başkanı
Mehmet Ali AYBAR

SAYIN FETHİ TANSUK
(Balıkesir Valisi)

İlimiz çevresinde maalesef can kaybına sebep olan son korkunç deprem olayından dolayı Türkiye İşçi Partisi ve şahsım adına şahsınızda kederli Balıkesir halkına ve ölülerin elemli ailelerine en içten duygularla baş sağlığı dilerim.

Türkiye İşçi Partisi
Genel Başkanı
Mehmet Ali AYBAR

Gençler de

yenin, tarihî gelişimi ve Kemalist düşünce açısından, tarafsız blokta yer almasını» isteyen gençler şöyle demektedirler :

«Türk gençliği olarak, her türlü emperyalist emelin karşısında, milletlerin, cemaatların hürriyet ve bağımsızlık mücadelelerinin yanındayız». Gençler Tarafsız blok'a tarafdar olduklarını çklamışlardr. Böylece uzun yıllar baz çevrelerce kapalı şekilde geçiştirilen dış politika konuları gittikçe geniş kütlelerin ilgisini çekmeye başlamıştır. Dış politika ile iç politika arasında çok sıkı bağlar olduğu bilindiği için halkın dış politikada kendi çıkarlarını savunan azınlık gurupun karşısında olması olumlu bir gelişme sayılmaktadır.

Açık Rejim - Gizli Rapor

(Baştarafı 1 de)

Ancak Sadık Göksunun durumunun bir de İçişleri Bakanlığı Millî Emniyet hizmeti başkanlığından sorulmasına karar verilmiştir. Millî Emniyet teşkilâtı ise gizli olarak çalışan ve Devletin emniyeti ile ilgili haberleri toplamak için kurumuştur. Bu teşkilât perde arkasından vatandaşın ekmeği, şerefi, haysiyeti ile oynayabilmek yetkisini kendisinde bulabiliyor. Başbakanın ağzından boyuna tekrarlanmasına alıştığımız açık rejim deyimiyle böyle bir işlemin aslâ bağdaşamayacağı ortadadır.

Sadık Göksu'nun işine nedeni açıklanmadan son verilebiliyorsa rejimimiz «açık» değildir.

Vatandaşın Anayasa güvenliği altında bulunan haklarını, değil böyle gizli raporlarla, hattâ kendini açığa vurarak da çiğnemek, demokrasilerde kimsenin haddi olmamak gerekir.

Sadık Göksu'nun öğretmenliğine engel olan durumu neyse açıklanmalıdır.

Türkiye ve Nato

(Baştarafı 1 de)

ceğiz. Ortak savunma sisteminde eşit söz hakkı istiyoruz. NATO kadrolarında çalışan kapıdaki nöbetçilerden Başkomutanlığa kadar her kademede söz hakkımız bulunmalıdır. Nato savunma sisteminin sevk ve idaresinde sadece söz hakkı değil, öncelik hakkı da istiyoruz. Türkiye bir atlama taşı, bir ileri karakol değildir.

NATO madem ki bir savunma paktıdır. Madem ki bu savunma Doğu Blokuna, Varşova paktına karşıdır. O halde bu blok ve bu pakta mensup ülkelerin sınırı olan NATO üyeleri, NATO savunma sisteminde öncelikle söz sahibi olmalıdır.»

SÖYLENENLERİN AÇIKCASI

Bu demecin açığa çıkardığı gerçekler şunlardır :

1 — Nato içinde bizden çok başkaları emretmektedir.

2 — Fedakârlığı biz yapmaktayız.

3 — Türkiye NATO'nun peyki durumuna gelmiştir.

4 — Eşit söz hakkımız yoktur.

5 — Söz hakkından başka öncelik hakkımız da olmalıdır.

6 — Türkiye bir atlama taşı, bir ileri karakol hâline getirilmiştir.

BU DURUMA GELMEMEK HÜNER

Bu tenkitleri yapıp, isteklerde bulunmak elbette iyi bir şey ama, asıl hüner, bu durumlara düşmemeği başarmadadır. Türkiyeyi topun ağzına getirenler, bilmelidirler ki bütün bu acı sonuçlar bazı anlaşmalarla ortaya çıkmıştır kendiliğinden değil. Anlaşmaların başında da dış yardım almak amacıyla yabancılara hatırı sayılır imtiyazlar tanımak gelmektedir. Türkiye aleyhine işlediği ap açık ortaya çıkan bu durumdan kurtulmayı göze almadan NATO içinde eşit söz hakkına sahip olmanın mümkün olacağı kanısında değiliz. Bağımsız bir dış politikayı, ancak bugünkü politikanın tabiî sonuçları olan ekonomik anlaşmalardan yararlanan ve bir hayli zenginleşen çevrelerin etkisinden kurtulabilecek enerjide olanlar yürütebilir.

Millî savunma bakanının istekleri ve tenkitleri, sadece hoş bir hatıra olarak kalacak, bugünkü yönetici kadrolarınca aslâ gerçekleştirilemeyecektir.

Haftalık Siyasal Halk Gazetesi
Sahibi:
Rasih Nuri İLERİ
Yazı İşleri Müdürü:
Yılmaz HALKACI
İdare Yeri :
Ankara Cad. 54 — İstanbul
Telefon : 27 15 88

ABONE ŞARTLARI

Yıllık	10	T.L.
6 aylık	5	T.L.
3aylık	2.50	T.L.

Dizgi, tertip ve baskı :
YENİLİK Basımevi
Cağaloğlu, Cemalnadir S.
Büyük Milâs Han No. 48

Yeni İstanbul Sapıttı

(Baştarafı 1 de)

rer yakalayan malî polisi yeren bu gazete şimdi de yeni bir oyuna başvurdu.

Güya, Türkiye'deki solculara, Bizim Radyo adıyla yayın yapan bir radyo boyuna direktif veriyormuş. Hangi gün, hangi direktifi vermiş, kim tesbit etmiş bunları? Belli değil. Ama, Yeni İstanbul gazetesi, bunları açıklamadan doğruluğunu yalnız kendisinin kabul ettiği bir takım iddialar ortaya atıyor. Solcuların kimleri destekleyip, kimleri desteklemeyeceğini, hangi teşekkülleri tutup, hangilerini tutacağını açıklıyor. O kadar ki deyimlerini bile Bizim Radyo emrediyormuş. Yurtseverlik te, Bizim Radyonun bildirdiğini iddia ettikleri direktiflerin aksini yapmakmış.

Bu bozuk mantığa göre hareket edilirse bakınız ne olacak?

Türkiye'nin bağımsızlığı ve tarafsızlığı ele alınmayacak. Yâni Türkiye hep bağımlı kalsın denecek. Türkiye'nin bağımlı kalması kiminin çıkarına? Buna da Yeni İstanbul cevap versin.

NATO'da Türkiyenin hakları ve menfaatları savunulmasın, NATO düşmanlığı yapılmasın? Çünkü Bizim Radyo aksini ileri sürüyormuş. Peki, NATO içinde eşit söz hakkı isteyen, NATO da Türkiye'nin peyk olmayacağını, bu durumdan kurtulması gerektiğini savunan Millî Savunma Bakanının durumu ne oluyor? O da Bizim Radyo'dan direktif alanlar arasına sokuluyor. Gördünüz mü Yeni İstanbulun ölçüsüz ithamlarının ve iddialarının sonucunu..

Faşist İtalyan Ceza Kanunundan aktarılan T.C.K. nunun 141, 142. maddelerine de dokunmamak gerekmiş. Bizim Radyo adlı istasyon böyle söylüyormuş. Başbakan İnönü, muhalefet lideri iken demokrasiye aykırı kanunlar arasında bu maddeleri de gösteriyordu. Şimdiki Adalet Bakanı Sedat Çumralı da, bu maddelerin kaldırılıp yerine yenisinin konmasını istiyor. Böylece 141 ve 142. maddelere değiniyor. Yeni İstanbulun mantığına göre Adalet Bakanı da solculardan!

Önemli bir direktifi daha varmış Bizim Radyo'nun: Toprak Reformu konusu işlensin diyormuş. Bizim Radyo Türkiye'deki solculara direktif verdiğine göre ulusunu sevenler bu toprak reformuna değinmesinler. Değinmesinler ki toprak ağalarının saltanatı sürüp gitsin, Türk köylüsü bir türlü «milletin efendisi» hâline gelemesin. Hükûmet, Anayasaya göre toprak reformu yapacağım diyor ve kendince reform olan bir güdük tasarı hazırlıyor. Toprak reformunun nasıl olacağını anlatıyor. Yeni İstanbulun mantığına göre hükûmet de Bizim Radyodan direktif alan solculardan!!!

Bizim Radyo, Milliyet, Cumhuriyet ve Dünya gazetelerinin okunmasını, tutulmasını istiyormuş. O halde bu gazeteleri okumamalı, okumamalı da yüz binlerce okuyucu, bu ciddî gazeteler yerine Yeni İstanbulu okumalı, okuyucu paraları solculuk ticareti yapanların ceplerine aktarılmalı.

Yeni İstanbul'a göre durum bu işte.

Bugünkü bozuk düzenin savunucuları ne hale geldiler görüyorsunuz.

Bir ellerinde bin kara. Çala çala kendilerinden başka yurtsever kalmayacak. Halbuki asıl yurtseverlik, Türkiyenin geri kalmışlığını yok etmek ve Türkiye'yi uygar uluslar seviyesine çıkarmak. Bu da toprak reformu ile, vergi adaleti ile, fikir hürriyeti ile, teknik gelişme ile ve bağımsız bir dış politika, geniş halk kütlelerinin yararına işleyen bir iç politika ile mümkün. Mutlu azınlığın çıkarlarından pay arayanların umdukları halkın istemedikleridir. Bu, böylece bilime.

İşçi Haklarını Kısıtlayacaklar

(Baştarafı 1 de)

kı Demoklesin kılıcı gibi işverenin başı üstünde sallanmamalıdır.

Grev yapılan işyerinde istihsali önlemeye yarayacak herhangi bir tedbir kararı alınmamalı ve makine ve tezgâhlar mühürlenememelidir.

Şehit Hatları Vapurlarında, Demiryollarında, Havagazı, elektrik işkollarında grev yasağı konmalıdır.

Toplu sözleşme müzakereleri bir yıl içinde bitmediği takdirde Sözleşme yapma yetkisi başka sendikaya geçmelidir.

Dayanışma aidatı müessesesi kaldırılmalı, toplu sözleşme ile sağlanan menfaatlardan bütün işçiler yararlanmalıdır. İşçilerin sendikaya girme mecburiyetine yol açan bu şart kaldırılmalıdır. Sendikalara girmenin ihtiyarî oluşu ilkesi ile bu hükümler çatışmaktadır.

Sendikalarda Tepki

Bir kısım milletvekillerinin bu yolda yapmakta oldukları konuşmalar ve bir kısım işverenlerin bu yolda kararlar alıcı aşırı çabaları işçi sendikaları çevrelerinde gözden kaçmamaktadır. Bu yolda yapılacak tadil teklifleri sendikaların tepkileriyle karşılanacaktır.

Anayasada yer alan ilkelerin kısa bir süre sonra uygulanmadan kaldırılması yolundaki çabalar, yalnız emekçilerin değil Anayasa düzeninden yana olanların ortak bir cephe kurmalarına yarayacaktır. Çünkü grev hakkı yalnız işçileri ilgilendiren bir hak değil, demokrasinin yerleşip kökleşmesi için zorunlu olan müsesseselerden birisidir. Hiç bir demokratik memlekette grev hakkının yasaklanması ve kısıtlanması hatra bile gelmemektedir. Hükûmete yakın çevrelerin bu yoldaki çabaları bir kısım menfaat gurupların işçi haklarının tanınmasında samimi olmadıklarını da ortaya koymaktadır.